

Natur, at Arbejderne vilde blive glade ved dem. Saa sagde det ærede Medlem, at Socialdemokratiet kommer til at vente længe, hvis det skal vente paa Jord fra Staten, saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlem. Jeg ved ikke, hvorfor vi skulde vente saa længe. Staten ejer jo en hel Del Jord, som der ikke er det mindste i Vejen for at benytte til dette Formaal. Jeg ser ikke, at der er det mindste i Vejen for, at de store Gaarde, som Staten ejer og har Bantfeligbed ved at faa bortforpagtede — netop i Aar have vi det Særhyn, at Staten som Jordbruger selv driver en af disse Gaarde, fordi det ikke er lykkes at faa den bortforpagtet — bliver anvendt til dette Formaal. Det ærede Medlem kan altsaa temmelig hurtigt komme til at opleve det Særhyn, at Statens Jord bliver anvendt paa denne Maade. Det skulde glæde mig, om jeg i denne Henseende kunde omvende det ærede Medlem, saa at jeg ogsaa til Opfyldelsen af dette Formaal kunde vinde hans værdifulde Støtte. Jeg føler mig overbevist om, at hvis disse Gaarde bleve anvendte til Husmandsbrug paa denne Maade, vilde man dog vist ikke kunne være bekendt at forlange en saadan Afgift, som dette Lovforslag forudsætter, naar man ikke — og det er bevislig nok, det vide alle de ærede Medlemmer — kan naa Halvdelen, ved at bortforpagte det samlede Jordbrug. Derfor glæder jeg mig til at skulle faa det ærede Medlem omvendt, saaledes at han vil hde sin værdifulde Bistand til at faa disse store Gaarde, der ikke have nogen væsentlig Værdi for Staten, udnyttede paa denne Maade; saa tror jeg, det vil lykkes at bringe Husmændene langt billigere Vilkaar end dem, dette Lovforslag forudsætter. Det ærede Medlem hører maaste til den Klasse Mennesker, som det ærede Medlem for Bælum lod saa haant om. Jeg mener imidlertid ikke, at en Mand, fordi han er Redaktør og Bladudgiver, ikke kan have nogen Forstand paa Landbrug. Jeg anerkender det ærede Medlems Sagkundskab, selv om jeg maaste ikke anerkender den straks. Dernæst skal jeg vende mig til det ærede Medlem for Bælum med et Par Bemærkninger. Jeg skal erkende, at det ærede Medlem lige over for mig var meget elskværdig, dog bebrejdede han mig for det første, at jeg forleden Dag havde anset over, at Arbejderne ikke vare hørte, at man ikke havde tilkaldt Arbejderne til Kommissionen. Det vedtender jeg mig, men det gjorde det ærede Medlem selv den første Dag i sit indledende Foredrag, idet han anede over, at han var det eneste Medlem i Kommissionen, der kunde betragtes

som Arbejder, og ikke en Gang i fuldt Maal, udtalte det ærede Medlem. Jeg ved imidlertid, at det ærede Medlem havde Lov til, Tilladelse til at tilkalde Arbejdere til Kommissionen, og jeg synes da, at naar man har en saadan Ret, burde man benytte den til at tilkalde Arbejdere til at deltage i Kommissionens Forhandlinger. Det ærede Medlem sagde temmelig haanligt, at det eneste, man havde modtaget, var en Henvendelse fra dansk Arbejderforbund, hvis Formand er Skrædder. Jeg mener, at en Skrædder lige saa godt som en Redaktør kan være sagtyndig, og jeg antager, at denne Skrædder maa være særlig sagtyndig, thi det er mig bekendt, at han netop i den sidste Tid har været sat til for en stor Forening at bestyre endogsaa et Par større Landejendomme. Det er maaste ikke saa daarlig en Skrædder endda. Det kunde jo dog være, han kunde have en Mening om det lige saa godt som en Snekker. Det ærede Medlem lod for øvrigt senere til ikke at have noget imod, at Skræddere og Stomagere kunne faa Lod og Del i denne Lovs Betsignelser, og jeg tror, at til Slutning blive det ærede Medlem og jeg enige paa dette Omraade. Det ærede Medlem ankede dernæst over, at jeg vilde have disse Lodder større. Jeg blev imidlertid til Slutning glad ved at høre det ærede Medlem komme ind paa den samme Betragtning, at det er heldigt at udvide Grænsen til 5 Tønder Land. Her er det ærede Medlem ogsaa paa Veje til at blive enig med mig. Jeg glæder mig derved, og jeg konstaterer det, fordi det Brud, der var mellem det ærede Medlem og mig, vistnok kun tilsyneladende er til Stede. Dog vil jeg nedlægge en Indsigelse, hvis det ærede Medlem skulde opfatte det som Spræl fra min Side, thi det kan jeg ikke erkende. Det ærede Medlem kan paa ingen Maade lide Spræl fra nogen Side, hverken fra Kommissionens eller Udvalgs. Det er muligt, at det ærede Medlem maaste har en anden Opfattelse, naar det gælder at jprælle lidt i Salen. Det ærede Medlem har selv i sin Tid gjort dygtig Spræl, men derpaa skal jeg ikke indlade mig, thi derved vilde jeg komme til at tale et andet Sprog, saaledes som den Gang, da det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster (N. Clausen) ikke kunde finde Ord stærke nok til at udtrykke sin Harm over for et æret Medlem uden at ty til et tykt Citat, som jeg for Resten tror, naar det oversættes paa Dansk, ret godt kan passe paa Forholdene. Nu lader det til, at det ærede Medlem for Bælum og det ærede Medlem for Nykøbing have fundet hinanden og kunne falde hinanden om Halsen, og at de